PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 416 (5850) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 6 ianuarie 1969

Pe o imensă scenă albă

Premieră sportivă hibernală '69

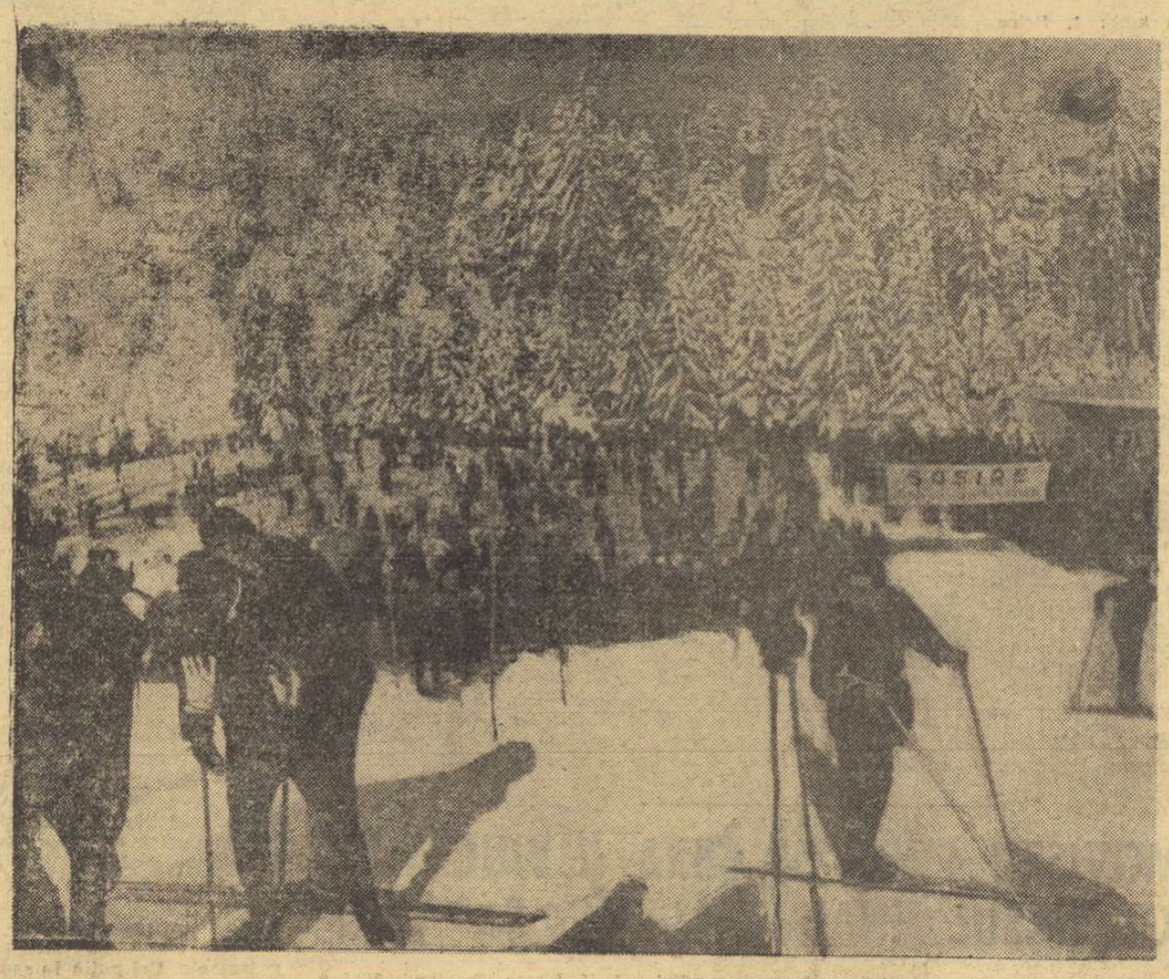

Soarele a onorat și cea de-a doua zi inaugurală a sezonului oficial de schi, risipind ceața cu cîteva minute înainte de ora 10,00, fixată pentru primul „start în proba feminină de slalom special. Publicul local ca și turiștii aflați în stațiune s-au împărțit, după preferințe, pe traseul de fond și pe pîrtia de la Clăbucet. Ieri consemnasem reluarea unei frumoase tradiții: participarea vînătorilor de munte, iar azi avem plăcerea de a nota încă o reeditare nu mai puțin obișnuită pentru predelenii de baștină: întrecerile copiilor începînd de la 5 ani! Ne reamintim cum, cu ani în urmă, de la Brașov ne sosea o fotografie reprezentînd o schioară de-o schioapă aflată la primul ei concurs și care avea să devină multiplă campioană a țării noastre, Madi Marotineanu. Mai demult încă, o altă fotografie ni-l înfățișa pe tenacele Dumitru Frățilă de mai tîrziu. Ieri a ...recidivat în schiul alpin Mihai Bîră, în vîrstă de 5 ani, fiul fostului campion mondial universitar, alături de alte nume care deocamdată nu și-au cîștigat rezonanța sportivă, dar care promit de pe acum. Fie ca aceste talente să nu se spulbere. Din păcate nici una din cele două admirabile zile care au marcat oficial deschiderea sezonului de schi din acest an, nu s-a bucurat de atenția (meritată credem) a conducerii mișcării noastre sportive, care n-a fost reprezentată nici sîmbătă și nici duminică pe pîrtiile de la Predeal.

Întrecerile care au inaugurat oficial sezonul de schi 1969 s-au bucurat de o participare largă, atît la slalomul special cît și la probele de fond, întrunind totodată și entuziasmul iubitorilor de sport predeleni, care au atins cifra de 5 000 (cu pondere, firește, la „alpine"). O frumoasă promisiune pentru viitor.

Cu cîteva clipe înaintea primului start

Pe Clăbucet în plină viteză

Notații la primul start oficial

PREDEAL, 5 (prin telefon). După cum se știe, slalomul trebuie parcurs în orice competiție în două manșe. Acum, însă, la acest concurs de deschidere, din cauza numărului mare de concurenți ca și a intenției propagandistice „specialul" de pe Clăbucet s-a desfășurat într-o singură manșă. Sîmbătă, în cadrul unei selecții, din cei 87 de juniori și junioare care au dorit să-și măsoare forțele în primele zile ale noului an s-au calificat pentru întrecerile propriu-zise de duminică cei mai buni 30 (cîte 15 băieți și 15 fete). Lor li s-au adăugat 28 de seniori și 11 senioare, care n-au mai trebuit să treacă prin sita calificării Re-

Mihai BÎRĂ

(Continuare în pag. a 2-a)

Nu disciplină de circumstanță!

Editorialul apărut în numărul nostru de sîmbătă dezbătea pe larg importanța și actualitatea preocupărilor pentru munca educativă. Era, astfel, subliniat faptul binecunoscut, dar din păcate deseori ignorat, că în orice bilanț, în orice analiză — și acestea sînt atît de numeroase în sezonul de iarnă — trebuie avut în vedere nu numai progresul de ordin tehnic, ci și, poate mai ales, comportamentul general al celor care, pe diferite trepte ale măiestriei sportive, reprezintă clubul, orașul sau culorile țării în competiții sportive naționale sau internaționale.

Una din laturile principale ale muncii educative — disciplina — necesită, însă, o tratare aparte. Cu atît mai mult cu cît retrospectiva sportivă 1968 a descoperit, printre altele, fațete mai puțin cunoscute ale concepției despre disciplină.

Este, desigur, îmbucurător să constatăm că, oricum, nu mai este ce-a fost pînă anii trecuți, că spiritul de sportivitate a cîștigat mult teren, că s-au înmulțit exemplele de conduită remarcabilă. Este un bun cîștigat, de o valoare etică deosebită și toți cei care au contribuit la această victorie a concepției despre sport — jucători, conducători de cluburi și federații etc. — merită un sincer elogiu.

Dar, trebuie, de asemenea, să se recunoască faptul că n-au dispărut total actele reprobabile, cu tristețe consemnate de fiecare dată în coloanele ziarului nostru. Comisiile de disciplină ale federațiilor au — din păcate — încă foarte mult de lucru, listele „suspendaților", fără excepție, în toate sporturile, sînt încă supărător de lungi.

Analizele-bilanț făcute mai ales la nivelul echipelor divizionare și al loturilor naționale aduc însă în discuție și o altă latură — tot atît de importantă — a disciplinei. Foarte mulți sportivi — unii din reală convingere, alții doar ca să evite „banca rezervelor" — au renunțat să frecventeze restaurantele, să provoace cele mai mici incidente, reușind totodată să-și stăpînească nervii, să nu întîrzie sau să lipsească de la antrenamente. Deseori, însă, aparența unei asemenea discipline ascunde, de fapt, doar o cuminție școlărească sau, e drept mai rar, o tactică de circumstanță.

Așadar, sportivul disciplinat despre care vorbim nu dă „bătaie de cap" nimănui... E, oare, destul? Fără îndoială, nu! Pentru că sportivul în cauză a limitat actul disciplinei. Și atunci consideră, de pildă, că dacă n-a întîrziat niciodată la antrenamente merită numai vorbe de aur. Chiar dacă în timpul antrenamentului a făcut jumătate din cît trebuia, chiar dacă în competiție a „uitat" indicațiile antrenorilor, chiar dacă — în general — la adăpostul „disciplinei" nu încearcă niciodată să treacă linia mediană a valorii echipei, deși are toate posibilitățile să atingă chiar piscurile. Și rămîne indiferent. uneori nici nu înțelege, că tocmai acest gen de comportare a lui a fost cauza insuccesului. Se miră și protestează dacă e admonestat, primul său argument fiind coloana albă, nepătată, a întîrzierilor sau absențelor de la antrenamente. Ce vreți, el se consideră un exemplu de disciplină. Ce-o fi avînd antrenorul cu el?

Da — disciplină pe stadion, în întreaga comportare din familie și societate. Dar e necesară aceeași disciplină atît în pregătire cît și în competiții. Aceasta pentru cine vrea să nu rămînă între barierele mediocrității, ci dorește să cucerească adevărata glorie sportivă.

Dan GÂRLEȘTEANU

UN MECI ROMÂNIA — R. F. G. LA SCRIMĂ?

Federația de scrimă a Republicii Federale a Germaniei a propus forului nostru de specialitate ca revanșa meciului cu echipele României să aibă loc la Bonn în zilele de 29, 30 și 31 ianuarie.

Biroul Federației române de scrimă urmează să răspundă acestei propuneri pînă la data de 15 ianuarie.

Acesta ar fi primul meci internațional, pe anul 1969, al scrimerilor noștri.

FOTBALIȘTII ROMÂNI AU SOSIT SÎMBĂTĂ ȘI PLEACĂ ASTĂZI ÎN BELGIA ȘI OLANDA

(Citiți amănunte în pagina a 3-a)

OPTIMISM — DE LOC EXAGERAT — DUPĂ BALCANIADA DE BASCHET

Reprezentativa masculină de baschet a participat la ultima competiție a anului 1968, Balcaniada de la Izmir. La înapoierea delegației noastre, am solicitat profesorului Alexandru Popescu, antrenorul național, să ne răspundă la cîteva întrebări.

— După îndelungate căutări, se pare că ați reușit, în sfîrșit, să găsiți o formulă de echipă care să corespundă cerințelor. Dv., ca antrenor, sînteți mulțumit de evoluția băieților?

— Da! Afirm aceasta cu toată răspunderea. Locul doi mă mulțumește, deși cu puțină șansă am fi putut obține mai mult. Indisponibilitățile din ultima perioadă au influențat potențialul echipei. Astfel, Alin Savu nu a putut fi selecționat, Mihai Albu a fost întrebuințat într-un singur joc (din cauza unei infecții dentare), Radu Diaconescu (gripă) a jucat doar în două partide, iar Jekely (lombago) și Tarău (întindere musculară) au făcut față cu greutate solicitărilor. În afara acestor cauze obiective, au fost și cîteva subiective dar care au fost aplanate, spre cinstea tuturor jucătorilor!

— Presa străină a relatat că la Izmir au fost echipe cu o medie de înălțime ridicată. Cum au contracarat baschetbaliștii noștri acest handicap?

— Prin acuratețe tehnică și o bună pregătire tactică. Pentru a realiza, însă, și mai mult este necesar ca în viitor pregătirea să se efectueze centralizat, deoarece numai în felul acesta se poate realiza coeziunea necesară.

— Deși disputat la Izmir, meciul cu Turcia a fost cîștigat de România. Cum apreciați această realizare?

— Elevii mei au respectat întrutotul indicațiile tactice. Recuperările în atac și apărare (altădată punctul slab) au fost excelente. Un exemplu: Gică Novac a „sechestrat" 21 de mingi. Nu trebuie neglijat faptul că în formația adversă a evoluat un jucător de 2,20 m!

— Ce s-a întîmplat în meciul cu Bulgaria? După cum se știe, am pierdut la un singur coș, după prelungiri.

— A fost o partidă foarte disputată. Am condus în majoritatea timpului, dar unele inexactități din final ne-au privat de victorie.

Paul IOVAN

(Continuare în pag. a 4-a)

Aruncă la coș Cernea

HANDBALIȘTII DE LA DINAMO ÎNVINGĂTORI LA KIEL

KIEL, 5. — Echipa masculină de handbal Dinamo București și-a continuat turneul în R.F. a Germaniei, jucînd la Kiel cu echipa „T.W.H." Kiel. Handbaliștii români au obținut victoria cu scorul de 16—12 (10—6). Samungi și Nica au marcat cîte 4 puncte, fiind cei mai buni jucători ai echipei române.

SPERANȚE ȘI PERSPECTIVE LA ZALĂU

Sălajul n-a dat pînă acum mișcării sportive nici un performer de renume. Un handbalist în lotul național de tineret (Birtolon) și un baschetbalist în echipa școlii sportive din Cluj (Barta). Iată cu ce ne putem lăuda deocamdată. În rest, prezențe modeste. O echipă de volei băieți în divizia B (Metal-lemn din Șimleul Silvanei), iar în divizia școlară și de juniori o echipă de volei băieți și alta de baschet fete la Liceul nr. 1 Zalău, o echipă de handbal băieți la Liceul nr. 1 din Jibou. Toate aceste formații sînt încă departe de a putea face față competițiilor la care participă. Ne străduim, în fine, să fim prezenți cu o echipă de fotbal în „C", competiție pentru care optează Minerul Sărmășag, Progresul Cehul Silvanei și Măgura Șimleul Silvanei, toate aflate la egalitate de puncte, după prima parte a campionatului. Mai amintesc — doar în treacăt — de campionatele județene de volei (4 echipe) și handbal (5), a căror valoare este foarte slabă, sau de iubitorii popicelor, greu de consolat pentru transformarea în magazii a celor două arene din Zalău.

★

Situația în care se găsește sportul sălăjan a fost determinată de lipsa de preocupare din trecut, de inexistența unor

Din viața organizației noastre

amenajări sportive (fie ele chiar foarte simple). Doar școlile stau ceva mai bine, în special Liceul nr. 1, care posedă — printre altele — și o sală de sport.

Absența bazelor sportive reprezintă o tristă moștenire, o realitate de care ne vom izbi probabil încă multă vreme. Fiindcă, trebuie să subliniez, facem toate eforturile pentru amenajarea unui stadion în Zalău (construcția lui a și început). Totuși, soluția pentru viitor ar fi ca toate asociațiile sportive să-și poată crea, cu mijloace proprii, un minimum de terenuri simple. Aici intenționăm să ajungem. Pînă atunci, însă, activitatea sportivă de performanță — și chiar cea de masă — o spunem cu toată sinceritatea — va mai întîmpina multe greutăți.

Oarecum mai bine se prezintă situația în mediul sătesc, unde, cu sprijinul consiliilor populare comunale, au fost amenajate și date în folosință terenuri pentru volei, fotbal, handbal, sectoare de atletism. Exemple: comunele Gîlgău de Almaș, Hida, Sînmihaiul Almașului, Zimbor, Someș-Odorhei etc. Dar și la sate necesitatea de a spori numărul terenurilor de sport va trebui să stea în atenția noastră aproape în aceeași măsură.

★

Nu vrem însă ca handicapul pe care trebuie să-l suportăm în prezent (socotesc că ne aflăm printre cele mai rămase în urmă județe, în ceea ce privește activitatea sporti-

prof. Ion DOMUȚA
președintele Consiliului județean Sălaj pentru educație fizică și sport

(Continuare în pag. a 2-a)

ASTĂZI, LA ORELE 17,30, ÎN SALA DALLES:

„ADULTUL, FRUMUSEȚEA ȘI SĂNĂTATEA CORPULUI SĂU"!

Cursul „Educație fizică și sport" de pe lîngă Universitatea Populară din București organizează expunerea *„Adultul, frumusețea și sănătatea corpului său"*. Prezintă *dr. Alexandra Popovici*. Urmează un film artistic.